

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België (Belgia) w dniu 10 kwietnia 2014 r. – Joris Van Hauthem, Ann Frans przeciwko Vlaamse Gemeenschap

(Sprawa C-176/14)

(2014/C 235/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Joris Van Hauthem, Ann Frans

Strona pozwana: Vlaamse Gemeenschap

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 załącznika I do umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanego – wraz z załącznikami I, II i III, Protokołami oraz Aktem Końcowym, podpisanymi w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r.⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że ma on na celu wykluczenie zatrudnienia na stanowiskach tego samego rodzaju co art. 45 ust. 4 TFUE i art. 24 ust. 4 porozumienia EOG?
- 2) Czy art. 14 dyrektywy Rady 2003/109/WE⁽²⁾ z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że w przypadku braku specjalnego wykluczenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej na podstawie art. 14 ust. 3 będący obywatelem państwa trzeciego rezydent długoterminowy uzyskuje nieograniczony dostęp do belgijskiego rynku pracy, łącznie z dostępem do stanowisk, na których zatrudnienia można na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) lub art. 11 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/109 odmówić długotrwałym rezydentom Belgii lub w odniesieniu do których możliwe jest wykluczenie obywateli państw należących do EOG na podstawie art. 45 ust. 4 TFUE lub art. 28 ust. 4 porozumienia EOG?
- 3) Czy art. 6 i 7 decyzji nr 1/80 września 1980 r.⁽³⁾ w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydanej przez Radę Stowarzyszenia powołaną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. należy interpretować w ten sposób, że wyrażenia „swobodn[y] dostę[p] do dowolnej pracy najemnej”, „swobodn[y] dostę[p] do dowolnej pracy najemnej” i „dowoln[a] ofert[a] pracy” obejmują również zatrudnienie na wszelkiego rodzaju stanowiskach w ramach administracji publicznej, czy też do stosowania tych przepisów mają w drodze analogii zastosowanie ograniczenia, o których mowa w art. 45 ust. 4 TFUE i art. 28 ust. 4 porozumienia EOG lub ograniczenia, o których mowa w art. 11 dyrektywy 2003/109?
- 4) Czy art. 7 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że również członkowie rodziny pracownika tureckiego, spełniający wszystkie warunki określone w tym przepisie, mają – niezależnie od ich przynależności państwowej – dostęp do zatrudnienia na wszelkiego rodzaju stanowiskach w administracji państwowej, czy też mają do nich w drodze analogii zastosowanie ograniczenia, o których mowa w art. 45 ust. 4 TFUE i art. 28 ust. 4 porozumienia EOG lub ograniczenia, o których mowa w art. 11 dyrektywy 2003/109?
- 5) Czy w ramach postępowania sądowego wszczętego przez obywatela zaskarżającego środek o zasięgu ogólnym, przyznający obywatelom tureckim i członkom ich rodzin zgodnie z decyzją nr 1/80, ale nie uwzględniając przepisów prawa krajowego wyższej rangi, dostęp do zatrudnienia na pewnych rodzajach stanowisk w administracji publicznej sąd krajowy może powołać się na tę decyzję, mimo iż nie została ona oficjalnie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej?
- 6) Czy dla odpowiedzi na poprzednie pytanie ma znaczenie, że skarżący powołuje się przy tym na interes związany ze sprawowaną przez niego funkcją członka parlamentu Flandrii, w związku z czym nie może być on traktowany jak zwykły obywatel?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 6.

⁽²⁾ Dyrektywa z dnia 25 listopada 2003 r. (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).

⁽³⁾ Decyzja z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydana przez Radę Stowarzyszenia powołaną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie.